

ವೇದ ಸುಳಾದರೂ ಗಾದೆ ಸುಳಾಗದ್ಮ

■ ವೀಜಾ ಶಂಕರ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ ಸೆಹಿಪ್ಪು

ವೇದ ಕೆಜ್ಜಿ ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಳಗಡೆ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಅಂಜಲಿ ಮತ್ತು ಅನಂದ ಟೀವಿ ರಿಮೋಟ್‌ಗಾಗಿ ಜಗತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಅಪಕಾರ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಎರಡೆರಡು ಏಟು ಕೊಟ್ಟು, ಈ ರಚಾ ಯಾಕಾದ್ಮ ಬರುತ್ತೇ? ಆಚೆಗೆ ಆಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸೋಣ ಅಂತ್ಯೇ ರಣಭಿಸಿಲು. ಯಾವಾಗ್ನಾ ಟೀವಿ ನೋಡೋದೆ ಕೆಲ್ಲಾನ್ನ? ಓದುವದು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಂತ್ಯೇ ನಿಮಗಾಗಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಲೇಖಿಕರು ಬರೆದಿರುವ ಮಾತ್ರಾ ಪ್ರಸ್ತರ ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿನಿ. ಕೂತ್ತೊಂದು ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸ ರಾಧಿಕೋಣಿ ಅಂದರೆ ಅಥವ ಆಗಲ್ಲಾ? ಅಜ್ಜಿ ನೋಡಿ. ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ಓದಿ ನಿಮಗೆ ಎಪ್ಪು ಕಢಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಾರೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ್ಯಿಯ ಮಾತು ಹೇಳ್ತು ಇರ್ಚಾರೆ. ಅಂಜಲಿ, ‘ಅಮೃತ ಓದುವಾಗ ಸುಮೃನೆ ಓದ್ದು ಇದ್ದೆ ನಿಧೆ ಬರುತ್ತೇ, ಏನಾದರೂ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನು ಓದ್ದೇಕು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ತಿಂತಾ ಓದ್ದುತ್ತೇವೆ’ ಅಂದಳು.

ಅಪಕಾರ, ‘ನಿಮ್ಮೆ ತಿಂಡಿ ಹೊಂಚಿ ಸಾಕಾಯ್ತು

ನಂಗೆ’ ಎಂದಾಗ ವೆಂಕಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಬಂದು “ಅಯ್ಯೋ... ಬಿಡೆ ಅಪಕಾರ, ‘ಮಳೆ ಬಂದ್ರೆ ಕೇಡೇ, ಮಾತ್ರಾ ಉಂಡೆ ಕೇಡೇ’ ಅಂತಾರೆ. ಚಕ್ಕಳಿ, ಕೇಡೆಡುಬೆ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಿನಲ್ಲ ಕೊಡು ತಿನ್ನಣಿ. ಮಕ್ಕಾ, ನಿಮ್ಮು ಹೇಳಿದ್ದು ಮಾತು ಸರಿ. ‘ಬುಧಿವಂತ ಬರೀತಾನೆ, ವಿವೇಕ ಅರಿತಾನೆ’ ಎನ್ನುವರೆ ನಾವು ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ‘ದೇಶ ಸುತ್ತು ಇಲ್ಲಾ ಹೋಶ ಓದ್ದು ಓದು’ ಅಂತಾರೆ. ನಿಮ್ಮು ಈಗ ಹೊಸ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ದುಡ್ಡ ಜಾಸ್ತಿ ಬ್ರಿಚ್ ಆಗಿದೆ, ಈ ವರ್ಷ ಬಿಸಿಲು ಹೆಚ್ಚಿಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊರ್ಗೊ ಗೀರ್ ಏನು ಇಲ್ಲ. ‘ಹಾಸಿಗೆ ಇಧ್ವಾಸ್ಯ ಕಾಲು ಚಾಚು’ ಅನ್ನುವರೆ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಡೆ, ಚಕ್ಕಳಿ ಹಾಕ್ಕಾಂಡು ತಿನ್ನಿ. ‘ಕುಂಬಾರಿಗೆ ವರುಷ ದೊಕ್ಕೆಗೆ ಬಂದು ನಿಮಿಷ’ ಅನ್ನು ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಇವತ್ತೇ ತಿಂದು ವಾಲಿ ಮಾಡ್ದೇನಿ. ನಾನು ಈ ಸೇಕೆಲಿ ನಿಮಗೆ ಬಂದು ವಾರಕ್ಕೆ ಆಗುವವ್ವು ತಿಂಡಿ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಿನಿ” ಎಂದಳು.

ಆಗ ಅನಂದ, “ಅಜ್ಜಿ, ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದೇನೊ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ‘ಕೋಟ್ಟಾ’, ಅಂದರೆ ಹೊಸ ನುಡಿಗಬ್ಬಿಗಳನ್ನು ಹೇಳ್ತು ಇದ್ದಿಲ್ಲಾ ಅದು ನನಗೆ ಅಥವಾಗಲಿಲ್ಲ” ಅಂದಾಗ, ವೆಂಕಟ್ಟಿ, “ಹೌದು ಮಾತ್ರಾ... ‘ಅಮೃನ ಮನಸ್ಸು

ಬೆಲ್ಲದ ಹಾಗೆ’. ನಿಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮು ಬ್ರೀತಾಳೆ. ‘ಗಿಡವಾಗಿ ಬಗ್ಗದ್ದು, ಮರವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿತ್ತೆ’ ಎನ್ನುವರೆ ಚಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಿಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಲೆ. ‘ಅಂತೆ ಇಲ್ಲದ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟಿತರೆ’ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಿಂದಿ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡೋಣ” ಎಂದು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತರು.

ವೆಂಕಟ್ಟಿ, “ಮಾತ್ರಾ... ನಾನು ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಹೋಶಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಾದೆಗಳು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಿರಿಯರ ಅನುಭವದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ವಾಕ್ಗಳೇ ಗಾದೆಗಳು. ‘ವೇದ ಸುಳಾದರೂ, ಗಾದೆ ಸುಳಾಗದ್ಮ’ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಗಾದೆಯು ಸಾರ್ವಜಾಲಿಕ ಹೊಲ್ಕಾಸ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಇತಹ ಗಾದೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂದಿನಿಂದ ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ‘ಹನಿ ಹನಿಗೂಡಿದರೆ ಹಳ್ಳ, ತೆನೆತೆನೆಗೂಡಿದರೆ ಬಳ್ಳ’ ಎನ್ನುವರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಗಾದೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತರ ಮಾಡಿ” ಎಂದಳು.

‘ನಾವು ರಚೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಕು? ಶಾಲೆ ಇದ್ದರೆ ಬೆಂದು ಬೆಂದು ಅಂದರೆ ಹೋಶಿದ. ಅಜ್ಜಿ, ‘ರಚೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕೆಲಸ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.